

(3) Odsuzující rozsudek vydaný při novém líčení nařízením následkem žádosti za navrácení v předešlý stav, která byla podána toliko obviněným podle § 12, odst. 2, nesmí býti přísnější než předešlý rozsudek.

§ 17.

Na povolení navrácení v předešlý stav a na zamítnutí žádosti za navrácení v předešlý stav soudem, který ve věci samé rozhoduje v poslední stolici, nelze si stěžovati. Jinak lze proti zamítnutí žádosti o navrácení v předešlý stav podati stížnost do 8 dnů.

§ 18.

Jde-li o trestný čin stíhaný toliko soukromou žalobou, platí kromě ustanovení §§ 11 až 17 přiměřeně také ustanovení §§ 1 až 5.

Proti rozhodnutí o tom, zda se soukromozáložní trestní řízení přerušuje nebo zda nastalo přerušování takového řízení, lze podati stížnost do osmi dnů. Doba, po kterou bylo trestní řízení přerušeno, se nevčítá do doby potřebné k promlčení trestního stíhání.

§ 19.

Je-li k stíhání trestného činu potřebí návrhu nebo lze-li jej stíhati toliko soukromou žalobou, nevčítá se doba, po kterou u osoby oprávněné k návrhu nebo k soukromé žalobě trvala překážka uvedená v § 11, ani do lhůty k podání návrhu nebo soukromé žaloby, ani do doby potřebné k promlčení stíhání.

§ 20.

Doba, po kterou u osoby oprávněné požadovati náhradu škody za bezprávné odsouzení nebo za bezprávnou vazbu trvala překážka uvedená v § 11, nevčítá se do lhůty, v níž nutno tento nárok uplatniti.

Část třetí.

Ustanovení závěrečná.

§ 21.

Ustanovení části druhé tohoto nařízení platí toliko pro řízení před občanskými trestními soudy.

§ 22.

(1) Obecná ustanovení týkající se věcí upravených v části první tohoto nařízení neplatí, jsou-li dány podmínky pro užití tohoto nařízení.

(2) Obecná ustanovení o navrácení v předešlý stav v řízení před trestními soudy, jakož

i obecná ustanovení o odporu proti rozsudku vynesnému v nepřítomnosti obviněného nejsou tímto nařízením dotčena; lze jich však užití jen, opírá-li se žádost o navrácení v předešlý stav nebo odpor proti rozsudku o jiný důvod, než který je uveden v §§ 11 a 12.

§ 23.

Toto nařízení nabývá účinnosti dnem vyhlášení; provede je ministr spravedlnosti v dohodě se zúčastněnými ministry.

Syrový v. r.

Dr. Krofta v. r.	Dr. Horák v. r.
Černý v. r.	Dr. Mentl v. r.
Dr. Kalfus v. r.	Dr. Dunovský v. r.
Šubrt v. r.	Dr. Fritz v. r.
Dr. Fajnor v. r.	Ing. Vavrečka v. r.
Dr. Janáček v. r.	Dr. Bukovský v. r.
Dr. Kamenický v. r.	Dr. Zenkl v. r.
Ing. Nosál v. r.	Černák v. r.
Dr. Reich v. r.	Dr. Karvaš v. r.

200.

Vládní nařízení

ze dne 26. září 1938

o úpravě výkonu státní výsosti ve věcech drah za branné pohotovosti státu.

Vláda republiky Československé nařizuje podle § 120 zákona ze dne 20. května 1937, č. 86 Sb. z. a n., o drahách (železničního zákona):

§ 1.

Pro dobu branné pohotovosti státu se svěřuje hlavnímu veliteli z pravomoci úřadu vykonávajícího veřejnou železniční správu toto:

- rozhodovati o využití drah,
- nařizovati omezení, zastavení nebo nové zavedení provozu dráhy, po případě vyklizení tratí,
- nařizovati přesuny zaměstnanců drah, aby jich mohlo býti užito volně a na jakémkoliv místě,
- nařizovati přesuny materiálu potřebného pro vybudování, udržování a provoz dráhy,
- disponovati vozidly a nakládacími pomůckami drah,
- pečovati, aby železniční stavby k účelům obrany státu byly včas uskutečněny.

§ 2.

Hlavní velitel může pravomoc, která mu byla svěřena podle § 1, vykonávat skrze podřízené orgány.

§ 3.

Toto nařízení nabývá účinnosti dnem vyhlášení; provedou je ministři železnic a národní obrany.

Syrový v. r.

Dr. Krofta v. r.	Dr. Horák v. r.
Černý v. r.	Dr. Mentl v. r.
Dr. Kalfus v. r.	Dr. Dunovský v. r.
Šubrt v. r.	Dr. Fritz v. r.
Dr. Fajnor v. r.	Ing. Vavrečka v. r.
Dr. Janáček v. r.	Dr. Bukovský v. r.
Dr. Kamenický v. r.	Dr. Zenkl v. r.
Ing. Nosál v. r.	Černák v. r.
Dr. Reich v. r.	Dr. Karvaš v. r.

201.

**Vyhláška ministra financí (103)
ze dne 26. září 1938,**

kterou se uveřejňuje opatření Národní banky Československé o vývozu platidel, o platech do ciziny v poštovním styku, o přidělu cizozemských platidel a o dobropisech na cizozemské účty.

Podle § 4 vládního nařízení (V) ze dne 16. října 1931, č. 159 Sb. z. a n., kterým se provádějí některá ustanovení zákona ze dne 14. prosince 1923, č. 7 Sb. z. a n. z r. 1924, o ochraně československé měny a oběhu zákonných platidel, vyhláší s účinností ode

dne vyhlášení opatření Národní banky Československé ze dne 24. září 1938.

Dr. Kalfus v. r.

Opatření

**Národní banky Československé
o vývozu platidel, o platech do ciziny v poštovním styku, o přidělu cizozemských platidel a o dobropisech na cizozemské účty.**

Národní banka Československá stanoví podle vládního nařízení ze dne 29. února 1924, č. 46 Sb. z. a n.:

Bez povolení Národní banky Československé je zakázáno:

1. vyvážeti jakýmkoliv způsobem československá a cizozemská platidla všeho druhu do ciziny,
2. poukazovati nebo zasílati československá a cizozemská platidla do ciziny v poštovním styku,
3. přidělovati cizozemská platidla k jakémukoliv účelu a
4. konati dobropisy československých korun na cizozemské účty.

V Praze dne 24. září 1938.

Národní banka Československá

Guvernér:

Dr. Engliš v. r.

Bankovní rada:

Dr. Dvořák v. r.

Vrchní ředitel:

Dr. Peroutka v. r.